

послѣ ги научи да кацатъ на ржката ми. Сега вече сме много добри приятели.

Борз, Бириби, дѣдо Францъ и много други врабци се покоряватъ на най-малкия знакъ и безъ колебание дохаждатъ при мене да си взематъ порцията всѣкога, когато ги повикамъ.

Въобще, азъ намирамъ, че врабцитѣ сж умни, наблюдателни и паметливи; много сж прѣдпазливи, но и лесно се вдаватъ щомъ имъ се спечели довѣрието.

Имаше едно старо врабче, което една *вечеръ* не искаше да ме остави, когато всички други си бѣха отишле.

Друго едно врабче се оставяше да го хвана съ ржка. Туряхъ го на земята и пакъ го вземахъ.

Третото стоеше спокойно на ржката ми, да же и когато не ядеше; гледа на лѣво и на дѣсно, слуша какво казвамъ, съ една дума, стои като у дома си.

Ако почна да чета вѣстникъ, врабцитѣ си отиватъ: не се вижда ни едно. Сгъна ли случайно вѣстника, още не съмъ го турилъ въ джеба си и, двадесетъ или тридесетъ врабци сж вече при мене, безъ да съмъ ги викалъ или да съмъ имъ далъ знакъ. Тѣ ме гледатъ, наблюдаватъ ме отъ далече.

Ако говоря съ нѣкого на улицата, на всѣко махане на ржката си дохажда и каца на нея по едно врабче.

Но най-забѣлѣжително е, че всѣко птиче, което извикамъ, съ много голѣма бързина дохажда и си взема залъкчето.

Има три или четире врабчета, които виж-